

Denne CD-en er en redigert versjon
av originalopptaket fra 1992.

Konsertopptak:
Sven Person

Nye opptak av lydskulpturer og vinkelsliper:
Kjell Samkopf og Audun Strype

Nytt opptak av klokkespill:
Vegar Sandholt, opptak Audun Strype

Redigering:
Kjell Samkopf

Mix og mastering:
Strype Audio ved Audun Strype

Artwork:
© Banksy

Skisse og trykk av lydskulpturer:
Sverre Hoel

Layout og grafisk utforming:
Caroline Ho-Bich-Tuyen Dang og Kjell Samkopf

E K S O S P A N O R A M A

TRIZTAN VINDTORN

DEL 2

OSLO.. kjenn suset av din fjerne fortid ennå trekke
inn den gamle fjorden.. en krønike av lukter henger
fortsatt i dine nesebor.. klinger som klokkespill i hjernen..
se de brede seil speile seg i erindringens vannflate og
motlyset som trengte inn i landskapets minste krok.
OSLO.. vi trommer deg mykt til sans og samling,
hør menneskenes tam-tam hjerter hamre i din byjungel
hør ditt gamle Oslo-motiv danse gjennom jernskulpturene,
akkumuleringen av tankenes energi stiger til himmels.
Vi trommer deg til sans og samling OSLO.. mens ditt gamle
måneansikt ligger som en båt og smiler der ute bak murene.

Ditt rådhus lengter etter gode råd for framtiden OSLO..
ennå hører vi deg puste tungt under asfalthuden..
ennå kjenner vi dine gamle dufter som møtte forventningsfulle
guttehjerter når de stormet av toget på Vestbanen
og forsvant inn mellom restene av Vikas grå Soria Moria lys..
ennå sitter eimen av solurin i Automatens bakgård hvor
vannfontenen og en antikvert håndpumpe glødet i lyset..
hør lyden av vår felles ungdom forsvinne på skinnegangene
det som fikk fullbyrdelse på en av byens kinomatografer
vårt verdensbilde på grensen mellom sort-hvitt og farger..
OSLO.. byen med det store hjertet, vi snerrer tilbake
og omskaper deg til eventyrets tigerstad..

CHRISTIANIA.. vi skifter kulisser slik du skifter navn og trommer deg opp av søvnen bare en uke etter din grunnleggelses dag. Det var i dine tarmer Christiania-bohemen etterlot sine luktvalører. Det var her i hovedgaten bak solopphetete ruter at de løftet sine portvinsglass og valgte kunsten eller livet. Det var her den Drammens-fødte rebellen Hans Jæger åndet ut med en halv flaske billig brennevin under sengen. Her lykkehjulene og fattigdommen svingte med samme fart og nå omskapt til jernlyder i vippeposisjon..

Men fremdeles har vi noen praktbygninger tilbake fra den andre siden, der krystallkronene ble til himmelrom i vinternettene. Den borgerlige arven sammen med restene av den industrielle revolusjon i lommeformat. Avstanden fra Kristiania til Oslo målt i Akershus' bølgende voller. Vi har alle vår rytterstatue pakket inn bak historiens irrgroenne bladverk, eller den nære nostalgi som bygger sine luftslott på de gamle lungene. Varmen henger ennå igjen i mange kropper.. den brune varmen fra dine fortapte kafeer dypt i jordsmonnet..

KRISTIANIA.. ennå slår dine gamle vevstoler taktfast på bunnen av våre hjerter. Ennå er dine kulører vevet inn et sted i vår hjernebark. Alle dine tusener av håndpar som trakk tråden av snellene og den samlede barnegråt under ditt bytak. Eller Akerselvans blå bånd som fraktet seg selv ut i den solklare fjorden. Eller fiskestimene som dro forbi og sprellet mot den samme solmunnen. Slik krydderduftene fra klosteret på Hovedøya må ha sivet inn med middelalderens lette fjordvinder og for alltid etterlot et spørsmålstegn i menneskehodet..

OSLO.. vi trommer deg til sans og samling, hører tam-tam hjertene hamre på bunnen av din byjungel. Tigerstaden og byen med det store hjertet som innvoller i samme kropp, den de graver i, åpner og fyller igjen til evig tid. Kjenn kulden stige opp fra alle dine moteriktige cafeer som allerede er UTE. Hør vippen skifte mellom natt og dag i din egen larm blant massasje-institutter og skjulte bordeller, for at dine innbyggere skal få sirkulasjon i kjølige blodårer. OSLO.. er du byen med det svake hjertet på jakt etter luft?..

OSLO.. vi avspiller ditt sitrende partitur på ditt eget språk.
Skimter ennå øyene langt der ute i fjorden mens alle dine
trafikklys omskaper seg til selvlysende rubiner og smaragder.
Dine støvete plysjmøblelementer og tunge brokadegardiner
møblerer ennå litteraturen som omgir dine plastblomster.
Alt mens byens lungesekker blir flerret på kryss og tvers
av nye asfalt-filer som fører oss inn i en annen SAGA. Den som
forsvant på Club 7's eksperimentelle scene under kaldt lys og
etterlot tusener av hjemløse blant dine jungeltrær..

OSLO.. KRISTIANIA.. CHRISTIANA.. OSLO.. sirkelen er sluttet,
livmoren i ditt mørke himmelrom omskaper seg til hjerte.
Vi suger deg inn gjennom øre-nese-hals, og i øyefruktene har
vi begravet en ny dag. Fra luften er din ryggrad en St.Hansorm
og under din neon-bluse plystrer dine gamle brystvorter.
Se kranene på havnen løfte månen på plass i himmelens
lasterom. Skriften i alle farger trekker oss ut på reise dit;
ordene våre strander mot en av dine fiernere kyster og ikke
din kunstaversjon formet som en falsk solkanon på Akershus.. //

DEL 4

OSLO.. vi virvler ditt lyd støv opp fra brosteinen her
ved din storstue så vakkert belyst i natten. For vi er med
i ditt store skuespill på godt og vondt, er med som aktører.
Snart går nye tepper opp for dine medspillere i
korrupsjonens stykke, det som gjemmer seg bak glass og metall.
Det som skjuler dine voldsomme mindreverds komplekser, drømmen
om den store og rike fasadeverden langt der ute, og ikke
sangen fremfor noe: den å bevare sin egenart som liten.
Se den gjennomsluktige psykologi i Plazas isberg..

Hør regnet dundre på ditt postgiro-metall og på den postmodernistiske drøm for millionærer på våre gamle brygger. Stormannsfjolleriet i den eldgamle Pipervika. Det er her hasard og lykkelotto er en psykopatisk drømmeverden ennå. Lengselen etter å gå gjennom gatene og parkene om natten men ikke etter brekkjernet plantet i en blodig skalle. Ikke i galskapens drømmesprøyter som fyller søppelbøttene på offentlige rom, og følger de nymalte asfalt-filene helt inn dit hvor pusten blir en saga blott..

Det er her hatet mot virkeligheten og mot kunsten florerer, basillene på den samme bakside vrenget mot lyset. Tristessen i Munchs bildeverden skal for alltid skjules bak betong. I uviljens bunker planlegger et RÅD vår framtid og lar virkelighetens avbilder råtne i sine rammer. Det samme byråd som frykter seksten- og syttenåringers kampvilje og fantasi og vil blåse malergeniets barndomshjem til framtidspulver, som alle andre gamle bygninger. På denne grå paletten savner vi ekspresjonismens ville strøk, klinger klokkene snart som eggstokker i et elektronisk inferno..

Eksperimentet er et annet utgangspunkt for oppløsning av tid, det som fører vår byverden inn i den mørke tunnelen. Det som ikke gir sekundet noe valg, og som ender som en teknisk bedrift. Men vi er på jakt etter en annen frihet, og ingen samtidsstruktur bygget på hvite løgner. Slik vil vi holde deg fast OSLO.. så ditt smil kan strande hos deg selv og unnslippe pengeslukets falske brenninger. For vi er overvåket av tidens paranoia, søker samlet inn i byens veldige bur. Hør larmen som lukker sitt fargerike skydekke bak oss..

Kontor-robotene gir oss sin egen lykke i retur, som økte skattelettelser og sandblåste hjerner. For vi vil ha arbeidsgleden tilbake og lysten til å synge mot natten. Naturalismens bykor har mistet sine noteark på marmorgulvet mens tankene i et positivt bilde forsvinner på den siste kanal. Men vi vil spenne våre eplenerver mot lyset og føle den biologiske utsikten mot fargehavet. Snart er månen et gjenglemte reagensglass på Oslofjorden. Snart gjentar trafikk-lysene våre dufter og betaler reisen mot utslettelse..

OSLO.. hva er du på det genetiske verdenskart, mens du bærer din utvikling gjennom sprengte dører, mens du venter på at lynet skal treffe deg mellom øynene. For alle dine løsninger ligger ikke begravet i jordsmonnet, men er menneskenes spørsmål begravet i hodet. Det om din egen framtid som storby. Det om din lykkes erindringsduft og flygende blomstertepper. Fremtiden er et lynkurs på et annerledes språk der alle våre tegn forsvinner som engler av grønt løv. Selv atomenes tankekjeder har begynnelse og slutt. Dine gamle bymurer bærer historiens ødeleggelse dypt i røttene..

OSLO.. ennå er fremtiden en uspilt melodi på ditt lysende byorgel, og vi legger din trette kropp under vårt klangteppe. Lar cymbalene risle gjennom ditt blodårenett og ut over grensene. Hvordan blir du kunst OSLO.. når du selv skjuler eventyrlige kunstsatter i over en halv menneskealder. For vi trenger disse fargeflekker av erindring til å gi deg en friskere pust. Selv Vasarelys konstruerte labyrinter skapt for fargegåten i oss all, skal vi skånes for. Snart er krigen den egentlige glemsel som gjenföder redselen i oss alle..

OSLO.. vi må gi plantene dine er helt ny strategi, slik at hver dag ikke blir en dommedag skåret i tusen fragmenter. For drømmene ligger fremdeles i ditt hvite skjelett, og vil løse deg med andre retninger i historiens turbulente dans. Den mellom utopi og virkelighet, den som ber solen om nåde når den er på en planløs avstikker på historiekartet. For vi bor også på en klode. Den som glir som et seil i likevelt og forsvinner ut over avgrunnen. Hvilken horisontlinje skal vi telle i det fjerne, hvilken ny glassbygning skal snart forræde deg blant stjernene..?

OSLO.. det er de kalde ansiktets natt med kunstig intelligens og hjernerommet fullt av nulløsninger. For vi er også gjentagelsen av en forløper som samlet på perspektiv. Sangen vi fikk bygget inn i fargekroppen og som dirrer som jern i våre indre skulpturer. Verden er en klang og ikke en fotokopi av et avblomstret eple. Byens øyne ser i alle retninger utilregnelig fra skrik til skrik og bak gjennomtrengelige hudvegger. OSLO.. vi snakker ikke om jakten på et blått subjekt, men prosessen for å bygge et fjell: et samfunn der vi er målløse underveis..//

DEL 6

OSLO.. ser du den gamle stjernehimlen bak ditt skydekke. Ser du Harald Hardråde løfte sin glinsende bue på historiens kalde TV-skjerm og sende sølvpiler gjennom gråværet. Helt inn i blåtonens tankeunivers og gjennom solskinnets revolusjoner. Din blomsterkavalkade av blod og fremmede landskap sitter smeltet inn i stavnen på vikingeskipene gjenglemt på Bygdøy et sted i ditt verdensbilde. Der ute hvor solen henretter sine trær i den grønne scenografi. Alt dette som ikke kjører på seksten kanaler gjennom underbevisst heten..

OSLO.. dine friller og trøller vender et blad i bildeboken, opplever deg i spranget mellom latter og gråt i din store jungel. Vi tenker oss inn i din nye bildeverden og blant alle dine trær som fremdeles puster. Gjør en tankeving luftig og stille som musikken for å se øst- og nordmark i fuglenes velbrukte perspektiv. For vi er familien som dingler vektløst i ditt grenverk og fremdeles med tilknytning til din jord. Vi med samleier som hasard, vi med sperrelinjer på våre halvt nedslitte hudkart..

OSLO.. vi er vandråper på ditt bladverk, eksisterer i en film av helt ukjente dimensjoner. Hvilke by-trær er fulle av humor for sine pjuskete fugler, i hvilket spenningsfelt kan månen dyppe våre minnebilder i dette baklengse scenario? For vi er fossiler i fremtidens dynamikk, lever og ånder på en fiksstjerne. Hvor tid skal stillheten igjen beherske din byverden? Hvem kom først, stammen eller grenen når høstfølelsene igjen faller fra dine gamle trekroner? Lett og luftig i tidens klokketoner..

OSLO.. vi ringer ditt personnummer i en stjerneklang, skiller din maskinlarm fra klare og glemte toner. Et akkompagnement for alle våre tapte mål, der selv industrien ender som robot. For vi vil gjenskape reservedeler for din slitte hud, helt inn i byperspektivet for videregående. Helt inn i ditt legeme der kulden går i oppløsning. Der din kropps skoggrenser lengter etter livet og puster videre gjennom grønt blod og røde ozonlag. OSLO.. vi klinger deg til sans og samling inntil du gjentar våre svar.//

DEL 7

OSLO.. du er ikke en glemt avdeling på Folkemuseet på Bygdøy, men hovedstaden i velstandslandet Norge. Du trenger en gjenfødelse, OSLO.. en ny oppvåkning til selverkjennelse, slik dikteren benytter noe drivgods blant dine gamle fjæresteinene. Så langt fra San Franciscos språklige renessanse der vi omskaper de fremmede ordene til dine. Våkn opp, OSLO.. hør klokkelarmen ringe i ditt rustne skjelett, for snart synker dine vakre øyer i den oljeglatte fjorden. Snart må fiskene i Akerselva betale sine bompenger..

OSLO.. vi elskerhater deg allikevel, bak dine røykeforbud og pålagte kjøreløys om dagen. På tross av jernringen som er bygget rundt din bykropp, og som forseres natt og dag til elleve kroner pr. dyresnute. For vi gir faen i om dine trikker er røde eller blå, gir faen i hvem som ligger med hvem i ROTTEREIRET. Vi vil bare vite hvor pengene våre tar landeveien. OSLO.. hør det nye Bislett-brølet stige opp fra folkedypet. OSLO.. hør strupene ta av fra bunnen i din bratte Holmenkollbakke, mens du lar deg styre av meningsterroristene i Dagbladet og VG's tabloid-hjerner..

OSLO.. i denne minimalistiske tiden, hvordan har du tenkt å kvitte deg med mindreverdighetskomplekset, skrinlagt i alle dine byledere? Hvor tid skal du stige naken og uredde ut fra ditt redselskabinett av stål og glass og finne en sykehjemsplass for landet? For det hever standarden, OSLO.. med noen tilleggsbevilgninger til folkets brød og sirkus. På tross av ditt ustabile boligmarked, dine miljøavtaler, ditt ordførervervelde, dine unntakstilstander og Tetzschners feilslåtte strategi. For det kommer nye underslag og handlingsplaner uten mål og mening..

OSLO.. vi søker med stjernefingre i dine databaser, ser dine politikere paradere nakne som oss andre i måneskyggen. For hvem kan svindle seg gjennom døgnets forskningsrapport, hvem kan etterforske skysvindelen der oppe? Det står i din korrupsjonsbok, OSLO.. dine rettssaker svindler seg selv, og krever psykolog-gransking. For du lever avdragsfritt og på åndelig lavrente, OSLO.. vi trekker oss snart av helsemessige grunner. Trekker oss ut fra politiske Jantelover og tankemessig ukultur..

OSLO.. vi skjerper vår årvåkenhet av hensyn til din anseelse. Vi vurderer din videre ansettelse ved møtets slutt der inhabile byledere gransker sine ombygninger. Det går så sakte, OSLO.. men våre søksmål står ved makt. Hvilke skandaler skal granskes under din kulørte bylupe til neste år? Hvilken byfornyelse kan trosse din mistillit og dårlige forsetter. For vi gransker deg i hudfollene, OSLO.. med alle tenkelige midler. Du er innmeldt blant storbyene og må undertegne på deres blanketter..

OSLO.. vi er alle utlendinger i ditt kjølige favntak. Se det knuste egget på fjorden der ute. Se ditt høstgress få paranoia og synke gjennom ditt byspråk til optisk hvitt. For vi vil være på din enveisbillett under soldusjen. Rynke til våre kroppslige liv i ditt store maskinrom fylt med eksos. Ikke plantes på nytt med kunstig sæd og falsk parfyme, dynket mellom dine kjøttfulle lår. Men klone en nyfødt stjerne farget rød for anledningen, mens du haster videre med alle dine spørsmål..

OSLO.. hør månen rulle på blanke skinner gjennom ditt nattemørke. Et tog med nysgjerrige ansikter ombord dro forbi. Og din blodfattige virkelighet presset opp mot veggen. Alle dine plastikkdrømmer som erobrer det langstrakte land. Alle dine platshjerter som erobrer himmelrommet. Og vi venter her, OSLO.. venter på et mirakel i dette pustehullet mot evigheten, større enn våre tapte drømmer. For du er snart et ukjent navn i forestillingen om brød og sirkus..

OSLO.. var det her generasjoner av hjerner av beste kvalitet ble ødelagt av maktmisbruk og galskap? Var det her vi løp nakne og hysteriske over ditt kokende gatelegeme, på jakt etter kjærlighetens himmel og helvete, under dine ufølsomme trekroner. Er det her du smelter i ditt selvgode skinn mellom nedfalne livmødre, sprengte englefjes og utslåtte fortenner. For dine landingsstriper er trukket med brennende forhud og vi ligger tilbake i våre vatterte drømmer..

OSLO.. kjenn den dårlige kontakten med stjernedynamoen i nattens voldsomme maskineri. Hør sangen bryte seg ut av pengesekken, OSLO.. blant forbrente og surrealistiske oljetårn på din blytunge fjord. Den som snart tørker ut i fantasien og vekker oss i et mylder av døde solsikker og levende telefoner. Dette som fyller byluften med kakofoniske tallrekker og minimalistisk usynlig fargefilm. Her blant nedbrente politikere under partipisken i din store sirkusmanesje..

OSLO.. vi er artistene og kanonkongene og innbyggerne som fyller ditt himmelrom med skrik. Det er oss, OSLO.. som vil bli nye fra innerst til ytterst i den store overflodsnøden. For vi vil ikke lenger akseptere at noen trekker tennene ut på språket eller at din TV-rute skal vise et speilbilde av et grusommere Disney-land. Hør englesangen, OSLO.. mens dine geistlige faller ned fra sine nakne trær og løper rett inn i din virkelighet..

OSLO.. hør det tunge nattlyset ramle ned over oss og klangen fra våre drømte skulpturer. For snart er månen en komethale bak menneskenes løgnaktige liv. Vi leter på den flimrende video-filmen kalt Oslo, vi leter med blodige fingre etter poesien i BYBUDSJETTET. For du er snart en sløv pasient på operasjonsbordet, OSLO.. blant musak og oljeglatte drømmer. Lenger oppe i dine gater skitner politikerne til stolene på den Nasjonale Hovedscene, mens vi forlanger nye tanker og brød og sirkus..

Hurra OSLO.. for ditt skjeve smil i pizza og for McDonald's plasthamburgere og Kentucky fried chicken heads. Hurra for femogtredve nye ubrukelige kanaler som lar skriket fylle våre hoder med falske diamanter. Snart forsvinner dine biblioteker opp gjennom den hullete himmelen. For du leder spillet, OSLO.. du markedsfører olje til champagne-priser, og har mistet rattet på ditt eget stjerneskip. Og vi kryper i dekning før den store kultur-implosjonen..

Hurra hurra OSLO.. vi venter på det sugende hjernesmellet i veldig bløt substans. Vakuemet av din åndløse jordsang, når vi skjuler oss bak kasseapparatene. Eller ligger spredd i dine resterende blomsterenger med den svovelgule himmelen over oss. Snart synker fisken i din oljesorte fjord, og en illeluktende blomst erstatter din munn. Hør ulvetungene forme ditt navn, OSLO.. vi gir deg den siste sjansen og legger våre slitne skuldre som motvekt til ditt europeiske lykkehjul av falske stjerner. //

DEL 8

OSLO.. kjenn suset av din fjerne framtid trekke inn den gamle fjorden, mens alt er et klokkespill for våre dirkfrie hjerner. Vi som skal bebo deg fremdeles og ikke forstår den klare tale når framtiden blir en tapt nøkkel i et ukjent landskap. For snart gulner vi til i det siste avblomstrende sekund der byhjernen av krystall ser blått gjennom grønt ved enden av sin egen svanesjø. Våre tankeseil er fremdeles på vei over din blanke vannflate. Glir gjennom din åpne bymunn mens vi avleser din takhøyde..

OSLO.. vi trommer deg til sans og samling i ditt eget fremtidsbilde, der vi er tigre på vei gjennom din tette neonskog. Urkreftene i dine indianere på lette joggesko under røde trær og hvite skyer. Hør suset fra dine veibaner blande seg i ditt åndedrett. Dine uteliggere som våkner på grønne benker i ditt resterende grønne, mens et fremtidsfly deler himmelen i to med stålgrå presisjon. Ennå løper dine lyserøde småpiker langs stiene i dine vakre utkanter. Ennå hviler vi voksne mellom din kropp og verden. Snart synker månen i sølvtrikot ned i byens skyline, mens søvnpillene finner veien mot menneskedypet.. //

